

FİNANS BARONLARININ DÜNYA İMPARATORLUĞU

Murat Sezer
Metalurji Mühendisi

1) Giriş

Büyük Atatürk Kurtuluş Savaşını gerçekte İngilizlere karşı verdiğinin bilincinde, ama bunu asla telaffuz etmeden Dünya Devletleri arasındaki hassas dengeleri de gözetenek o müthiş devlet adamlığı ve askeri dehası ile, Alman müttefikinin yenilgisi yüzünden ezik bir İmparatorluğun Anadolu'ya sıkıştırılmış yorgun ve bezgin insanlarını kullanarak büyük zafere ulaştığında topraklarında güneşin batmadığı Büyük Britanya İmparatorluğu'na ilk örnek darbeyi vurmuştu. Dünya'daki güncel yaklaşık 200 Devlet'in 130'u 19ncü Asır'a girerken sömürge idi ve bunların da çoğunluğu Büyük Britanya'nın egemenliğinde ya da kontrolündeydi. Bu sömürgelere umut ışığı ve özgüven aşıl原因an Milli Zafer, İngilizleri korktukları akıbeteye sürükleyecek, Hindistan ve Afganistan gibi sömürgelerde B.Britanya'ya karşı ayaklanmalar başlayacaktı. Arkasından Afrika ve Uzak Doğu'daki başkaldırıları İngilizlerin ve başta Fransa olmak üzere diğer emperyalist Avrupa Ülkeleri'ne sıkıntılı yıllar yaşatacaktı.

İşte bu yüzden sömürgecilikle zenginleşmiş ve buna alışmış Batılı Devletler, Türkiye Cumhuriyetine karşı müşterek bir gizli düşmanlık tavrından bir türlü vazgeçememişlerdir. Zaten bu tavrın tarihi kökenleri, Haçlı Seferlerine ve Haçlı Ruhuna karşı başarılı direnişin liderliğini Anadolu Selçuklularının ve Osmanlı İmparatorluğu'nun yapmış olması gerçeğinde yatar. Tarih boyunca Musevilik ile Hıristiyanlık, Hıristiyanlık ile Müslümanlık arasında çatışmalar süregelmişken Müslümanlığın Musevilik ile resmi bir çatışması Filistin Olayına kadar görülmemiştir, bunda tüm Dünya Ülkelerine yayılmış Musevilerin İsrail Devleti kurulmadan önce coğrafi olarak tanımlanmış bir örgüt kuramamış olmaları önemli rol oynamıştır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun en çok genişlemiş olduğu dönemde toplam nüfusunun 80 milyona eriştiği, bunun sadece 11 milyonunun Müslüman olduğu tarihte kaydedildiğine göre Osmanlı Yönetimi'nin İslam'ı orijinal felsefesi olan "Hoşgörü ve İnsanların Eşitliği" ilkesi ile uyguladığı anlaşılmaktadır. Çeşitli inanç gruplarının kendi hukuklarını serbestçe icra etmelerine izin verilmiş, anlaşmazlıklarda adaletle ve süratle müdahale edilerek insanların haklarının korunması sağlanmıştır, başkaca bir davranış asırlar süren hakimiyete zaten imkan vermezdi.

Gerileme döneminde çeşitli etnik kökenden özellikle Müslüman nüfusun çoğunluğu, Osmanlı'nın küçülen topraklarına sığınmış olduğundan günümüzde Türkiye Cumhuriyeti Devleti vatandaşı olarak 55 farklı kökenden insanımızın ülke sınırları içinde yaşadığı tespit edilmektedir. Öyle ki örneğin Arnavut kökenli Türk vatandaşlarının sayısı, Arnavutluk nüfusundan daha fazladır. Bu mozaik içinde TC vatandaşı olan herkes aynı hukuka tabi eşit haklara sahip olduğundan suni bir gündem olarak yaratılan "azınlıklar" sorununu anlamak bizim için mümkün değildir, ancak bu hususun yetkililer tarafından da yeterince vurgulanmadığını görmek üzücüdür. Bir ülkenin sınırları içinde yaşayan herkese aynı hukuk uygulanıyorsa burada illa da azınlık olma arzusu ile ortaya çıkanların bazı art-niyetleri ve gizli hesapları olmalıdır. Bunların arkasında destekleyici olarak açık ve gizli dış çıkar gruplarının yer aldığı zaman içinde mutlaka ortaya çıkacaktır. Hammaddece zengin, jeopolitik konumu önemli ve insan gücü potansiyelinin yüksek olduğu bir ülke doğal olarak emperyalistlerin ilgi alanı içine düşecektir. Kolay yutmak için her somun daima küçük lokmalara bölünür, işte II

Dünya Savaşı arifesindeki soğuk savaş döneminde, özellikle SSCB'nin dağılmasından sonra, Dünya arenasında izlenen uluslar arası ilişkilerde bu özellik öne çıkmıştır.

Asırlar boyunca üzerinde çeşitli medeniyetlerin yeşerdiği, çeşitli devletlerin kurulup dağıldığı Anadolu topraklarının üzerinde bugün yaşayanların tamamının sadece Orta Asya'dan gelen Türk boylarının torunları olduğu iddia edilebilir mi? Tabii ki hayır, böyle bir iddia Türk boylarının Anadolu insanlarının hepsine tam bir soykırım uyguladığı sonucunu doğururdu ki bu zaten aklın ve düşüncenin özüne ve temeline aykırıdır. Bu itibarla ırk veya din esasına göre günümüzün ulus devletlerinin sınırlarını yeniden düzenlemeye kalkmak Dünya'yı büyük ve kanlı bir karmaşanın içine atmak demektir.

Tarihi tesadüfler sonucu oluşmuş ülke sınırlarının Dünya'da Devletler arası savaflara ve/veya iç savaflara neden olmaması için belki Birleşmiş Milletler bünyesinde tüm siyasal liderlerin mutabakatı ile bir "Dünya Anayasası" oluşturulabilir, ancak başarı için samimiyet, dürüstlük ve açık yüreklilik şarttır. Bu da, bir yanda çıkar çatışmaları sürerken öbür yanda belirli ellerde müthiş bir zenginlik birikiminin görüldüğü çağımızda gerçekleşmesi hala uzak bir hayal gibi durmaktadır. Basından öğrendiğimize göre ABD 'inin en zengin 225 şahsının yıllık geliri en fakir kesimi oluşturan Dünya nüfusunun % 47'sinin gelirine, yani yaklaşık 3 milyar fakir insanın gelirine denktir. Tüm insanlığa sanki refah getirecekmiş gibi sunulan "Küreselleşme" nedir, bu planın arkasındaki senaristler kimlerdir ve amaçları nedir? Bu soruların yanıtları bulunabilir mi? Konuya ilişkin çok sayıda araştırmacı, yazar, düşünce adamının çalıştıklarını biliyoruz. Yönetim kadrolarımızı, bu çalışmalardan yararlanarak doğru bir analiz yapmaya ve ülkemizin kendini korumasına yönelik stratejiler oluşturmaya çalışıyoruz.

2) Para, Banka, Banknot

MÖ 2000'lerde Babil'de malların emanet alınması ve ödünç verilmesi işlemleri başlatılmıştı. MÖ 7nci Yüzyıl'da ortaya çıkan metal para ile önce tapınaklar, bankacılık faaliyetlerinden bol para kazandı. İlk kez MÖ 4ncü Yüzyıl'da Yunanistan'da din dışı bankalar da oluştu. MÖ 2nci Yüzyıl'da Roma'daki banka faaliyetlerinde yevmiye defteri, kasa defteri tutulduğu görülür.

Ortaçağ'da Kilise faizle ödünç para vermeyi yasaklamıştı. 11nci Yüzyıl'dan itibaren Haçlı Seferleri ile birlikte mali işlemler Kilise otoritesini tanımayan Museviler ve "Temple" tarikatına mensup şövalyeler tarafından yapılmaya başlandı, bunlara daha sonra Lombardiya'lı bankerler katıldı. Lombardiya'lılar 12nci Yüzyıl'dan itibaren ticari işlemlerin finansmanını ustalıkla üstlenip Fransa, Almanya ve İngiltere'de şubeler açtı. Ödeme Mektubu yöntemi ile, ödeme araçları gerçek anlamda yer değiştirmeden transferler yapılabilir hale geldi. Devredilebilen ödeme mektubu "Kambiyo Mektubu" niteliğine büründü. Kambiyo, iskonto, arbitraj, v.d. yöntemler geliştirildi. Milano, Cenova, Venedik gibi kentlerde günümüzün kredi kurumlarının ataları ortaya çıktı.

17nci Yüzyıl'da Amerika ile ticaret gelişmeye ve özellikle oradan bol miktarda altın gelmeye başladı, toprağa dayanan servete taşınabilir (menkul) servet eklendi. Özel sermayeler sık sık Londra şehrindeki kuyumculara emanet edilmeye başlandı. Bunlar emanet paraları ihtiyaç sahiplerine faizle ödünç verme, emanet ücreti isteyecekleri yerde para sahiplerine faiz ödeme, para yerine senet verme uygulamalarını başlattılar. Senetler halkın elinde para gibi dolaşmaya başladı, vadesiz mevduat ve çek ortaya çıktı. Bugüne kalan an eski çek 11 Temmuz 1676 tarihlidir.

19ncü Yüzyıl'da günümüzdeki banka örgütlenme biçimi ortaya çıkmaya başladı.

Bilinen en eski ulusal emisyon bankası 1656'da kurulan İsveç **Riksbank**'dır, 1897'den sonra para basma tekeli olmuştur.

1694'de kurulan **Bank of England** (BE) 1829 – 1834 bunalımına kadar diğer ticari bankalarla birlikte banknot basmıştı. 1844'de çıkarılan Bankalar Yasası banknot basma yetkisini o tarihe kadar zaten banknot basan bankalara vermişti. BE 1945'de ulusallaştırıldı.

Fransa'da Comptoir d'Escompte de Paris 1863'de, Credit Lyonnais 1863'de ve Societe Generale 1864'de kuruldu. 1800 yılında kurulmuş olan "Banque de France" özel banka olarak beş adet başka kuruluş ile birlikte banknot çıkarma yetkisini paylaşıyordu, 1848'de bu yetkiye sahip tek banka oldu. Devlet banka governörünü ve iki yardımcısını tayin ediyordu. 200 Hissedar ise atadıkları yönetim kurulu sayesinde gerçek kontrole sahipti. Fransa'yı yöneten 200 aile deyimi buradan kaynaklanır. Banka 1945'de ulusallaştırıldı, kamu kuruluşu haline getirildi.

Almanya'da 1851 ila 1872 yılları arasında 4 D'ler olarak anılan Deutsche Bank, Dresdner Bank, Discontogesellschaft ve Darmstaedter Bank adlı bankalar kuruldu.

Osmanlı'da Galata sarrafları, sonra Galata bankerleri Devlet'e ödünç para bulmak, senet alıp satmak, altın ve gümüş paraları değiştirmek, emanet paraları gelir getirecek şekilde işletmek ve mülkleri yönetmek gibi işler yaparlardı.

İlk banka "Banque de Constantinople" 1847'de iki banker tarafından kuruldu, 1852'de iflas etti. 1863'de İngilizler'in kurduğu "Bank-ı Osmanî"ye Fransızlar ortak olunca adı Bank-ı Osmanî-i Şahane (Osmanlı Bankası) oldu. Osmanlı Bankası banknot çıkarma yetkisine sahip kılındı.

1867'de tarım kredileri için kurulan "Memleket Sandıkları" 1887'de "Ziraat Bankası"na dönüştürüldü. Ülkemizde kurulan diğer öncü bankalar şunlardır:

"İslam ve Ticaret Bankası" 1913'de kuruldu.

"İtibari Milli Bankası" 1916'da kuruldu ve 1927'de İş Bankası ile birleşti.

"Manisa Bağcılar Bankası" 1916'da, "TC Merkez Bankası" 1931'de, "Sümerbank", "İller Bankası", "Eti Bank", "Denizcilik Bankası", "Halk Bankası" 1932-1945 döneminde, "Yapı Kredi" 1944'de, "Garanti Bankası" 1946'da ve "Akbank" 1948'de kurulup faaliyete geçti.

Günümüz Türkiye'sinde bunlara ilaveten kurulan ve bazıları içeriden boşaltılıp batırılan birçok yerli sermayeli bankanın dışında 30 civarında yabancı banka mevcuttur.

ABD'de ise 1863 tarihli "National Bank Yasası" ile banknot çıkarma işlemi bir düzene sokuldu, banknotların tümünün kamu varlıklarından oluşan bir "rehin" ile karşılanmış olması şartı koşulmuştu, 1907 bunalımı ile bir Merkez Bankası kurma ihtiyacı hissedilmeye başlandı. Düzenleme 1913'de çıkarılan FED Yasası ile yapıldı, bununla banka kredileri hacmini denetim altında tutarak ülke ekonomisinin ödeme araçları miktarını düzenleme amaçlanmıştı. FED, Hazine'ye yatırılmış altın mevduatı sertifikaları veya Hazine'nin kıymetli maden varlığı ile garanti edilmiş banknot basmayı üstlendi. Ansiklopediler ve Basın, FED'i bir kamu bankası, ulusal bir Merkez Bankası şeklinde tanıtıyor. Gerçeğin böyle olmadığını (G.Edward Griffin) Eustace Mullins, George Stimpson ve Ezra Pound, ABD vatandaşlarını aydınlatmak için yaptıkları araştırma çalışmaları ile ortaya koymaktadırlar. Şimdi bu çalışmayı özetlemek için gayret sarfedelim.

3) Federal Rezerv (FED) Yasası

Enternasyonal bankerler 1907 – 1923 döneminde Georgia / Jekyll Adası'nda Federal Rezerv Yasasını kaleme almak için muhtelif zamanlarda toplanıp çalışırlar ve 1913 yılında ABD'nde FED Yasası kabul edilir, yürürlüğe girer. FED'in gerçek hikayesini ve yapısını araştırma çalışmalarını ateşleyen **Dr. Azra Pound** , ABD'nin İinci Dünya Savaşı'na girmemesi yönünde Halk'a çağrıda bulunduğu Franklin D. Roosevelt'in talimatı ile yargılanmadan belirsiz bir süre ile St.Elizabeth's Hospital'de gözetim altında tutulan kişidir. Araştırma Kitabı az sayıda baskı ile ancak 1952 yılında "Mullins On The Federal Reserve" adı ile yayımlandı. 1955'de Guide Roeder'in Almanca'ya çevirisi ise, toplam 10.000 adet baskısının tamamının II nci Dünya Savaşı'ndan sonra Almanya'da Hükümet görevlilerince yakıldığı tek kitaptır. Karar, 1961'de Bavyera Yüksek Mahkemesi hakimi İsrail Katz tarafından verilmişti. Batı Almanya'daki Yüksek ABD Komiserliği buna seyirci kalmıştı. ABD'nin etkinliğinin azaldığı sonraki dönemlerde bu kitap 1980'de Almanya'da yeniden basıldı.

Binlerce dokümanın incelenmesi sonucunda araştırmacı yazarlar, 1812'de İngiltere'ye karşı verilen bağımsızlık savaşı başarısının ABD'ni Büyük Britanya'nın ekonomik ve finansal sömürgesi olmaktan kurtaramadığı görüşüne ulaşmışlardır.

Yarım asırlık araştırmanın sonucunda FED 'in federal olmadığı, rezervlerinin bulunmadığı, ve bir sistem de olmadığı daha ziyade kriminal bir sendika niteliğinde olduğu tesbiti yapılmıştır.

Günümüzde FED'in ABD halkını 3 trilyon USD borçlandığı ve yılda 300 milyar USD mertebesinde faizi, ortakları olan özel bankalara aktardığı saptanmıştır. FED hisseleri, üyeleri olan ticari bankalara aittir. ABD Devleti ise FED üyesi olan hiçbir ticari bankada hisse sahibi değildir. İnci ve İinci Dünya Savaşlarının çıkmasında, 1920 ABD tarım krizinde, Ekim.1929 Wall Street çöküşü ile başlayan Büyük Kriz'de, 1945'den sonra ABD ve vatandaşlarının varlıklarının Kağıt Sistemi'ne aktarılmasında FED hep başrolü oynamıştır. 1990'larda Dünya'nın en borçlu milleti ABD'dir.

Senatör Nelson Aldrich, "Ulusal Para Komisyonu" üyelerini 1908 'de 2 yıllık bir Avrupa araştırma turuna gönderir, 300.000 USD'lik resmi harcamalara rağmen bu incelemeden bir rapor ya da bir bankacılık planı çıkmaz.

22/11/1910'da New Jersey / Hoboken Gar'ından Jekyll adasındaki gizli toplantıya katılmak için;

Senatör Nelson **Aldrich**

Shelton : Aldrich'in özel sekreteri

A. Pratt **Andrew**: Hazine Müsteşar Yardımcısı ve Ulusal Para Komisyonu özel asistanı

Frank **Vanderlip**: New York City Bank Başkanı

Henry P. **Davison**: J. P. Morgan Company

Charles D. **Norton**: New York First National Bank Başkanı (Hakim ortak: Morgan)

Benjamin **Strang**: J. P. Morgan

Paul **Warburg**: Banking House Kuhn, Loeb

Bu büyük adamların kapalı vagonda 1000 millik zorlu yolculuğa niçin katlanıp oradaki mutlak izolasyonda 9 gün boyunca çalıştıkları tam bir açıklığa kavuşturulamadı. (zira hiçbir gazeteci Ada'nın etrafındaki 50 millik kontrol çemberinden içeriye geçemedi)

JEKYLL Adası bazı milyonerlerin satın aldığı bir özel mülktür. Jekyll Island Hunt Club, Dünya zenginlerinin 1/6 sınıfı üye olduğu bir kulüptür ve üyelik miras yolu ile devam eder.

Aldrich banka işlerine yabancı, Warburg ise bankacılık uzmanı. Yasa Taslağı bu ekip tarafından Kongre'den geçirilebilecek şekilde hazırlanmıştı, ancak Taslağın gerçek yazarları hep gizli kaldı.

James Rothschild destekli Alexander Hamilton ile Thomas Jefferson arasındaki tartışmalara Andrew Jackson, Nicholas Biddle de katıldı. 1873, 1893, 1907 mali krizlerinin Londra'daki enternasyonal banker işlemleri yüzünden çıktığı tesbit edilmişti.

Paul Warburg, merkez bankası fonksiyonlarını üstlenecek sistemin adını FED koymuştu; mülkiyeti bundan çıkar sağlayacak münferid özel kişilere ait olacaktı, sistem ulusun para ve kredisini kontrol altında tutacaktı. Kongre'nin sistemi denetlemesi ön görülmüştü, en azından beyan edilen buydu, ama tüm direktörler doğrudan ya da dolaylı olarak hissedarlar, yani üye bankalar tarafından seçilecekti. Denetim mekanizması açısından bu yöntem Anayasa'ya aykırıydı (sonuçta ABD Devlet borçları 1 trilyon USD'ı aştı !)

“Aldrich - Planı”nın sözcüsü, eski Princeton Üniversitesi başkanı New Jersey valisi Woodrow Wilson 1907 krizinde “Ülkemizin işleri için J.P.Morgan gibi 6-7 kamu çıkarına odaklı adamdan oluşan bir komite atamış olsaydık bu sorunlar ortaya çıkmazdı” açıklamasını yapmıştı.

Kongre üyesi Charles A. Lindbergh de FED yasa taslağına karşı çıkanlardandı. Andrew Frame ve daha nice muhalife rağmen tutulan çok sayıdaki propagandacı (toplumda isim yapmış kişiler, profesörler...) etkisiyle “Taslak” yasalaştı. Cumhuriyetçiler 1910'da Kongre'de arkasından da Senato'da kontrollerini ve 1912'de başkanlığı kaybettiklerinden “Aldrich Planı” Kongre'de hiçbir zaman oylamaya sokulmadı.

Senatör La Follette “Para Tröstü”ne muhalif olduğundan ABD başkanlığını kaybederken Woodrow Wilson, Aldrich Planı'nın destekçisi olduğundan Başkanlık görevi için gündeme getirildi.

“Pujo Komitesi”nin ParaTröstü'nü sorgulaması da bir tiyatro idi (6000 sayfalık rapor yazılmış olmasına rağmen...) . Komite üyesi “Samuel Untermeyer “ örneğin Utah Copper Company ve Bostan Consoidated ve Nevada Company'yi birleştirme işleminden 775.000 USD ücret almış biriydi, ne senatör La Follette'i ne de Kongre üyesi Lindbergh'i araştırma kapsamına dahil etmedi. 1912'deki bu inceleme sonucunda Taslak'ın yasalaşması gerektiği savunuldu. Aynı yıl Paul Warburg'un desteklediği Demokratların adayı **Wilson** 167 oy alan **Roosvelt**'e karşı (Taft 15 oy almıştı) 409 oyla ABD Başkanlığı'nı kazandı. (Dünya Madencilik ve Metalurji Devi **Rio Tinto**'nun Başkanı Sir Robert WILSON bu aileden mi geliyor, araştırmaya değer bir konu...Bakınız Metalurji, Mayıs.2005, Sayı 140, Sayfa 23...))

Senatör Root, sistemin enflasyon yaratacağı uyarısını yapmıştı, ama Sistem 1929 – 1939 döneminde yaşandığı gibi “Deflasyon” da yaratmıştı.

1865'de Başkan Lincoln faizsiz yeşil dolar yüzünden, 1881'de Başkan Garfield, para emisyonunu kontrol edenin halkın tüm faaliyetlerini ve ekonomiyi kontrol edeceğini ifade ettiği için katledildiler (suikast sonucu öldürüldüler)

Bazı bilim adamları, FED Yasası'nın yürürlüğe girdiği 23/12/1913 gününü, ABD Halkı'nın hürriyetinin enternasyonal bankacılardan küçük bir grubun kontrolüne geçtiği tarih olarak değerlendirmektedir.

Ferdinand Lundberg, 1937’de yayımladığı “Amerika’nın Altmış Ailesi” adlı kitabında ekonomiyi kontrol eden kişileri incelemiş ve irdelemiştir. 1914’de FED sisteminde hakim ortakların dağılımı şöyledir:

FED Bank of New York	:	203.053	Pay (hisse)
National Bank	:	30.000	„
First National Bank	:	15.000	„
Chase National Bank	:	6.000	„
National Bank of Commerce of New York City	:	21.000	„

Bu bankaları kontrol eden kişi ve kuruluşlar : **Rothschilds, Lazard Freres, Kuhn-Loeb, Warburg Co., Lehmann Brothers.**

Altın fiyatlarını manipüle ederek enternasyonal para piyasalarını kontrol altında tutan Rothschild’lerin J.P.Morgan Company, Brown Brothers Harriman, Warburg, Kuhn-Loeb ve J.Henry Schröder ile çok yakın işbirliği içinde oldukları, bunların Amerikan firmaları oldukları halde stratejik yönetim talimatlarını Londra’daki branşlarından (şubelerinden) aldıkları, altın, elmas, esir ticareti ve çeşitli kaçakçılık işleri yaptıkları saptanmıştır. Köle ticaretinin başkenti olan Rhode adasındaki **Newport** zenginliği ile bugün bile turistleri büyülemektedir. Yüzyıllar boyu köle ticaretinin merkez üssü Venedik iken (17nci Yüzyıl’a kadar) Büyük Britanya okyanusların hakimiyetini ele geçirince tekel olarak bu işin liderliğini sürdürmüştür.

J.P.Morgan ve Brown’ın Amerika finans sektöründeki üstünlüğü, 19ncu Asırdaki köle ticareti başkenti **Baltimore**’un gelişimi ile paraleldir. Her iki firma Baltimore’da kurulmuş, Londra’da Rothschild’lerin himayesinde şubeler açmış, sonra New York’da şubeler açarak hem finans sektöründe hem de siyasette “Hakim Güç” haline gelmişlerdir. Savunma Bakanlığı Müsteşarı Robert Lovett, Brown Brothers Harriman’ın ortağıdır. Kitabın yazıldığı tarihlerde ABD Başkan Yardımcısı olan **George BUSH**’un babası **Prescott BUSH** da Brown Brothers’in ortağıdır. (*demek ki Bush Ailesi de köle ticaretinden para kazanmıştır.*)

3.1) Bankalar, Bankerler ve Ekonomik Krizler

Alexander Brown 1801’de Londra’dan Baltimöre’a gelir ve Birleşik Devletler’in bilinen en eski bankasını “Brown Brothers Harriman of New York” u kurar.

ABD’de 1837’de ortaya çıkan ilk parasal krizin (mali bunalımın) mimarı İngiltere Bankası’dır. Baron Nathan Mayer Rothschild’in kontrolündeki Banka bir günde ABD ile ilgili tahvil, teminat v.b. tüm mali evrakı geri çevirirken elindekileri piyasaya sürer, ABD tahvillerini paraya çevirmek isteyenleri iflas ettirip ABD’de ani bir finans krizi yaratır.

Gelişen Rothschild – Peabody Morgan işbirliği ile 1857’de bir kriz daha yaşanır. Tahıl piyasalarının çökmesi, “Ohio Life and Trust”ın ani iflası ile 900 diğer ABD firması iflasa sürüklenir. Bu dönemde Morgan İngiltere’den önemli finans desteği aldığı için bu krizden büyüterek çıkar, büyük likit olanakları ile tahvilleri piyasadan ucuza toplar ve durum normale döndüğünde yüksek kazançlar elde eder. Rothschild, Morgan vasıtasıyla ABD finans piyasası ile istediği gibi keyifle oynamakta ve daima kazanmaktadır.

Avrupa ve ABD’de Rothschild’e karşı tepkiler arttığından 1837 ‘de ABD’ne gelen Rothschild temsilcisi August Schoenberg adını değiştirir, Belmont adını alır ve görevini gizli tutar.

1895’de Morgan, J.P.Morgan and Company adını alır.

Cecil Rhodes, Lord Rothschild, Lord Rosebery (Rothschild’in damadı), Lord Curzon (*Lozan müzakerelerinde genç Türkiye Cumhuriyeti temsilcilerine aba altından sopa gösteren adam ...*)

tarafından 1891’de gizli birlik “Yuvarlak Masa Grubu” oluşturulur, şimdi artık Morgan bunların ABD temsilcisidir. Mevcut Morgan Bank ile finansal işbirliği içinde bu grup büyüyerek Londra’da Lazard Brothers (1901) tarafından yönetilen “enternasyonal finansçılar grubu”na dönüştürülür.

“Yuvarlak Masa Grubu”nun İnci Dünya Savaşı’ndan sonra ABD’deki adı “Dış İlişkiler Konseyi”, Londra’daki adı ise “Kraliyet Uluslararası İşler Enstitüsü” olur. Bundan sonra hem ABD hem de İngiltere’de yönetici hükümet memurlarının seçilmesi bu Konsey ve Enstitü tarafından yapılır. Bu uygulamalar dikkat çekmeye başlayınca 1960’larda isimler değiştirilir, “Trilateral Commission” ve “Bilderbergers” ortaya çıkar.

3.1.1) Rothschild’ler

İnsanları mutluluğa ya da felakete götürme gücünü eline geçirmeye odaklanmış bu finans baronlarının büyük planı William Guy CARR’a göre aslında 1773’de Frankfurt’da Mayer Amschel Bauer tarafından kendi kuyumcu dükkanından davetlisi olan 12 zengin ve etkin adam ile birlikte kurgulanmıştır. *(bu 12 + 1 sayısını hafızamızın bir kenarına not edelim, ileride başka konularda da karşımıza çıkacak)* Dükkanının kapısı üzerinde asılı “Kırmızı Kalkan”a istinaden Mayer Amschel, Bauer soyadını “Rothschild” olarak değiştirmişti. Reklam için kullandığı bu kırmızı kalkan aynı zamanda Frankfurt Şehrinin armasıydı.

Rothschild’in amacı, Dünya’da çığır açıcı harekati başlatmak, Refahın, Doğal Kaynakların ve İnsan-Gücü’nün nihai kontrolünü ele geçirmek için bir “Eylem Planı” yapmak üzere imkanları bir havuzda toplamaya bu adamları ikna etmektir.

Anlaşma sağlandı, proje katılımcılar tarafından müşterek kaynak havuzundan desteklenecekti. Kombine zenginliklerinin rafine manipülasyonu ile öylesine ters ekonomik koşullar yaratılabilecekti ki kitleler işsizliğin şiddetli açlık-sınırına itilebilecekti. Ücretli propagandacılar aracılığı ile hükümler sınıflara karşı savurganlık, adaletsizlik, ahlaksız yönetim, sıkıntı ve zulüm konuları işlenerek öfke ve intikam hisleri körüklenecekti. Planlarını engelleyebilecek kişiler, aleyhlerinde rezaletler yaratılarak karalanacaktı. Rothschild hazırladığı eylem planını itina ile okuyarak hazır bulunanlara açıklar. Buna göre;

- 1- **KANUN, GÜÇ’ü maskeleyen içindir. “Doğa’da HAK, GÜÇLÜ’ye aittir” kanunu geçerlidir.**
- 2- **“Siyasal Özgürlük” sadece bir düşüncedir, bir vakıa değildir. Siyasi gücü gaspetmek için gerekli araç LIBERALİZM’i örgütlemektir, böylelikle bir amaç uğruna “Seçim” onlara güç ve imtiyaz kazandıracak, bunu da suikastçılar ellerine geçirebilecektir.**
- 3- **Sözcü(Rothschild), ALTIN’ın gücünün, liberal yöneticilerin gücünü gaspettiğini kesinlikle ifade etmektedir. Kurulmuş hükümetlerin iç- ya da dış-düşmanlar tarafından tahrip edilmesi, yıkılması Plan’ın başarısı açısından önemsizdir, zira galip gelen taraf da “sermaye” ihtiyacında olacaktır, sermaye ise tamamen bizim elimizdedir.**
- 4- **Moral değerlerle yöneten Hükümdar (hükümler sınıf) savunmasız ve istikrarsız bir pozisyonda olduğundan eğitilmiş, dirayetli bir politikacı değildir, bu itibarla nihai amaca ulaşmak için her yöntem mubahtır.**
- 5- **Hakkımız gücümüzden kaynaklanmaktadır. HAK (Adalet) kelimesi, soyut bir düşüncedir ve hiçbir anlam taşımaz. Ben şimdi yeni bir HAK tanımlaması yapıyorum... GÜÇ’ün HAKKI ile saldırı, tüm mevcut kurumları yeniden yapılandırmak, liberalizmleri içinde kendi haklarını feda ederek bize bıraktıkları tüm hakların egemen lordu olmak amacını taşır.**

6- Kaynaklarımızın gücü, “Plan” hile ile altı oyulamayacak biçimde kuvvetli yapıya ulaşmıcağa dek gizli kalmalıdır.

Toplam 25 maddelik Plan’ın 8nci maddesi ; Tüm ulusların gençliğinin alkollü içki, uyuşturucu, rüşvet v.b. yollarla sistematik olarak moral değerleri bakımından yozlaştırılması konusunu işliyordu.

- 9- Her türlü yöntemle gecikmeden mülkleri ele geçirmek hakkına sahiptirler, bu şekilde davranarak itaati ve egemenliği sağlamış olacaklardır.
- 10- ÖZGÜRLÜK, EŞİTLİK ve KARDEŞLİK kavramlarını slogan olarak ilk biz ortaya atmıştık, böylece yeni bir aristokrasi oluşturuldu. Bu aristokrasinin yeterlik kriteri REFAH’dır, bu ise bize bağlıdır.
- 11- Her iki tarafın uluslarının bize sürekli bağımlı ve borçlu olmalarını sağlamak için SAVAŞLAR tezgahlanacaktır.
- 12- Kamu hizmetleri için adaylar, her an her zaman kullanılabilmeleri amacıyla bize köle gibi sadık ve itaatkar insanlardan seçilecektir.
- 13- Onların kombine refahı, halka açık bilgi/haber çıkışlarını kontrol altında tutacaktır.
- 14- Finansal depresyon ve krizler sonuçta “Dünya Hükümeti”ni , yeni bir tek Dünya Yönetimini doğuracaktır. V.s.

Rothschild ailesi dünya finansmanında iki asır boyunca hakim rol oynamıştır. Birilerinin bir keresinde ifade ettiği gibi **Rothschild’lerin refahı ulusların iflaslarından beslenir.** “Great Soviet Encyclopaedia” Batı Avrupa’da en önemli enternasyonal yönlendiricinin Rothschild ailesi olduğunu, Londra ve Paris Şubelerinin Aile ile bağları dışında çok sayıda şirkete ortaklıklarının uluslar arası tekelleri oluşturduğunu yazmaktadır.

FED sisteminin ABD’de 12 Bölge ve bir Merkez’den oluşması (1773’den 140 yıl sonra 1913’de), Lider Rothschild’in dışında Plan’a zengin ve etkin 12 kişinin imza atması yalnızca bir rastlantı mıdır? (12 + 1 !...) Kapsamlı ve derinlemesine yapılacak bir araştırma sonucunda bu kişilerin Rothschild gibi Musevi kökenli oldukları, FED üyesi bankaların (6000 banka) da Musevi patronların mülkiyetinde veya kontrolünde olduğunun ortaya çıkması kimseyi şaşırtmamalıdır.

İflasa doğru hızla sürüklenen günümüz Türkiye’sinde batan ya da batırılan bir Holding’in uçak, yat v.b. bazı pahalı mülkünü bir Türk Avukat kullanarak satın alan kişinin “Sir Eveleyn ROTHSCCHILD” olduğu yerli Basında açıklanırken bu zatın fotoğrafı altındaki ibare “Paranın ve Gücün sembolü Musevi kökenli Rothschild ailesi Amerikan Merkez Bankasının (FED) temelini attı. Aile paranın ve gücün sembolü olarak anılıyor” şeklindeydi. Acaba Türk Basını yetkilileri FED’in gerçekte bir Merkez Bankası olmadığını bilmiyorlar mı, yoksa ücretli propagandacıların kurbanı mı oldular?

(Devamı var; lütfen **Metalurji**’yi izlemeyi sürdürünüz !..)

Saygılarımızla
Murat S e z e r
Kaynaklar.

1. Büyük Larousse, Milliyet Sözlük ve Ansiklopedisi, 1986
2. Mühendislik Mimarlık Öyküleri I (1954 – 2004) TMMOB, Mahmut Kiper
3. William Guy Carr; Pawns in the Game (Piyonlar Oyunda), Özel Baskı, 1956
4. Frederick Morton; The Rothschilds, Fawcett Publishing Comp. N.Y. 1961
5. Great Soviet Encyclopaedia, Edition 3, 1973, McMillan, London, Volume 14
6. Milliyet Gazetesi, 13.Aralık.2004
7. David Druck; Baron Edmond de Rothschild, Özel Basım, N.. 1850